

*Csillám. Mögötte két arc, hangtalan.
Tekintetükben irgalom. Szavam*

*csupasszá lesz. A hallgatásban én is —
A tükrözéstől kesernyés, kemény íz.*

*Mit és miért?... Füzetben tiszta lap.
Fölötte toll. Fehérség. Úgy maradt.*

*Kivárni kell!... Ha majd a belső mozgás —
Egy csobbanás, mely emberhangot formáz.*

*Hullám hullám nyomában, mintha fák
metszete lenne. Égyűrűk. A vád*

*feloldatott. A papír bent a vízben.
Időtlenül közöttük áll az Isten.*

FECSKE CSABA

Összefércelni velem

*Van úgy hogy már csak egyetlen
levél a lomb súlyosan mint a vakolat
hullni kezd a hó mennyi van belőlünk
másokban romolhatatlan rész bizony
nem tudható emlékezhetek ott voltam én
zsebpiszok között ragacsos cukorka
ott voltam én minden — azóta elveszett —
helyén minden ott van — ott van minden
ahol éppen ott vagy eledeléül minden
éhesnek minden elhagyottnak mint kép helyen
a falon világít homlokod mögött húlt helyen
mint cérnát a tű fokán a kéz átfűz
az idő testemen ami szétfeszlett
összefércelni velem*